

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010028
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8714010028.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M, MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2022, v trestnej veci obž. A. B. a spol. stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp.zn. 2T/4/2014 zo dňa 02. decembra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/4/2014 zo dňa 02. decembra 2021 boli obžalovaní A. B. a C. D. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby Okresnej prokuratúry Poprad č. 2 P v 829/11/7706 zo dňa 22.01.2014, pre skutky, že

1/ obž. A. B. spolu s obž. C. D. v presne nezistenom čase nezisteným spôsobom si spoločne zadovážili 1 ks tabletku bielej farby s nádychom do ružova oválneho tvaru o priemere 9 mm so znakom jedného kosoštvorca, 1 ks tabletku bielej farby s nádychom do ružova oválneho tvaru o priemere 9 mm so znakom troch kosoštvorcov a 1 tabletky rozdrobenej na tri menšie časti bielej farby s nádychom do ružova oválneho tvaru o priemere 9 mm, a tieto následne po celú dobu prechovávali u seba ja počas dňa 26.11.2011, kedy najskôr v ranných hodinách vyhľadali pošk. E. F. v herni na Hviezdoslavovej ulici č. 1 v Poprade, odkiaľ sa obž. A. B., obž. C. D. a pošk. E. F. presunuli do herne Admiral v hoteli Gerlach na Hviezdoslavovej ulici č. 2 v Poprade a následne dňa 26.11.2011 v čase okolo 09.20 hod. spolu s pošk. E. F. prišli do izby číslo 120 nachádzajúcej sa na prizemí ubytovne G. H. I. J. K. XXXX/X G. L. a so sebou priniesli predmetné tabletky a jeden z obžalovaných ich položil na stolík a

2/ následne spoločným konaním pod hrozbou použitia slzotvorného peprového spreja (kaser) patriaceho poškodenému E. F., ktorý mu predtým zobral A. B. , nútili poškodeného E. F., aby užil jednu z uvedených tabletiiek s prítomnosťou účinnej látky metChlórfenylpiperazín (mCPP), ktorá je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok, a to tak, že v čase, keď E. F. sedel na posteli, obž. A. B. držal v ruke uvedený kaser a mieril ním asi zo vzdialenosti 20 cm od hlavy E. F. do oblasti jeho očí a obž. C. D. vyzval slovami: „C., podaj mu to éčko, nech to zožerie“, aby podal poškodenému E. F. jednu z uvedených tabletiiek, na čo obž. C. D. vzal zo stolíka jednu z troch tabletiiek a túto dal na ruku E. F., ktorý v dôsledku obavy z použitia kasera túto tabletku užil tak, že odhryzol časť z tabletky a prehltol ju a druhú časť hodil na zem, pričom po užití časti tabletky prišlo pošk. E. F. nevoľno a bolo mu na zvracanie, pričom následne počas pobytu pošk. E. F. v kúpeľni obž. A. B. a obž. C. D. z izby č. 120 odišli v čase okolo 10.45 hod. a na izbe zanechali 1 ks polovice tabletky bielej farby s nádychom do ružova oválneho tvaru o priemere 9 mm so znakom jedného kosoštvorca, 1 ks tabletky bielej farby s nádychom do ružova oválneho tvaru o priemere 9 mm so znakom troch kosoštvorcov a 1 tabletky rozdrobená na tri menšie časti bielej farby s nádychom do ružova

oválneho tvaru o priemere 9 mm, pričom v jednej polovici tablety, v jednej celej tablete a v rozdrobených častiach ďalšej polovice tablety bola zistená prítomnosť účinnej látky met-Chlórfenylpiperazín (mCPP) v množstve väčšom ako 30 mg MCPP na jednu tabletu, čo zodpovedá 2 jednorazovým dávkam drogy, ktoré po aplikovaní môžu ovplyvniť psychiku užívateľa, kde uvedená omamná látka sa v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradená do I. skupiny psychotropných látok,

čím mali spáchať v bode 1/ zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a v bode 2/ zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku bol poškodený E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom B. K. X, M. J., t. č. na neznámom mieste s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor, pričom v neskoršie preložených dôvodoch odvolania uvádza, že prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie v podstate na tom, že neuveril tvrdeniam poškodeného a naopak uveril tvrdeniam obžalovaných. K týmto skutočnostiam poukazuje na to, že obžalovaných zo spáchania trestného činu jednoznačne usvedčuje poškodený, vo výpovediach ktorého boli síce rozpory, na ktoré aj poukázal súd prvého stupňa, avšak predmetné rozpory sa netýkali podstatných okolností spáchania skutku a pre tieto je potrebné vziať do úvahy odstup času, kedy boli jednotlivé výsluchy vykonané. Naopak v podstatných tvrdeniach vypovedal poškodený stále rovnako a jednoznačne v neprospech obžalovaných. Kým motívom obžalovaných bola jednoznačne snaha vyvinieť sa z prípadnej trestnej zodpovednosti, motívom poškodeného mala byť neopätovaná náklonnosť A. B. k poškodenému. Prijatím tejto premisy je však zrejmá absencia motívu poškodeného vypovedať v neprospech obžalovaného C. D., ktorého rovnako usvedčuje zo spáchania predmetných trestných činov. Navyše dôveryhodnosť poškodeného posilňujú aj závery znaleckého posudku MUDr. Kvetoslava Moravčíka v spojení s jeho výsluchom na hlavnom pojednávaní, z ktorých vyplýva, že poškodený netrpí duševnou poruchou, jeho výpovede neboli ovplyvňované inou osobou, bol schopný vypovedať pravdivo v podstatných rysoch, znalci nevedia preukázať, že by si niektoré časti vymyslel, ale vzhľadom na akútnu intoxikáciu psychotropnými látkami môžu byť v jeho výpovediach určité nepresnosti. Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok Okresného súdu Poprad 2T 4/2014 zo dňa 2.12.2021 a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia

§ 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Úvodom je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal celé do úvahy prichádzajúce dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe prokurátora a boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom, pričom ani odvolateľ sa vykonania ďalších dôkazov nedomáha. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, tak ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Prvostupňový súd vyhodnotil dôkazy v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Krajský súd považuje tieto skutkové zistenia za správne, s nimi sa stotožnil a keďže okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu odkazuje.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o tom, že nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní, odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil dôkazy samostatne a aj ako celok a dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stali skutky pre ktoré sú

obžalovaní stíhaní. Skutky mali byť spáchané obžalovanými iba za prítomnosti poškodeného. Vykonané dôkazy vôbec nepotvrdili, že obžalovaní mali spoločným konaním zadovážiť a prechovávať po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, ktorá mala byť vo forme tabletiiek a spoločným konaním mali iného hrozbou násillia nútiť, aby niečo konal a čin spáchať závažnejším spôsobom konania a to zo zbraňou. Obžalovaní a poškodený boli spoločne od ranných hodín dňa 26.11.2011 do predpoludnia v herni, v bare a na izbe ubytovne, čo je nepochybne preukázané. Počas uvedenej doby je preukázaná konzumácia alkoholu poškodeným. Jeho stav ovplyvnený neznámou látkou už počas nočnej doby od 25.11.2011 do ranných hodín dňa 26.11.2011 vyplýva z obsahu opakovaného telefonovania poškodeného na políciu a z jeho výpovedí v prípravnom konaní, kedy bol viackrát vypočutý. Prítomnosť omamných psychotropných látok v jeho organizme je preukázaná aj testerom na vykonanie orientačnej skúšky dňa 26.11.2011. Prítomnosť oboch obžalovaných v izbe č. 120 je preukázaná ich výpoveďami, ale aj výpoveďou poškodeného a toto potvrdila aj pracovníčka na vrátnici. O ich prítomnosti svedčí aj zápis v knihe návštev. Situáciu na izbe popisovali obaja obžalovaní zhodne, kým poškodený ju popísal rozdielne. Jeho výpoveď o konaní oboch obžalovaných, ktorí mali spáchať trestnú činnosť nebola ničím podporená. Prítomnosť tabletiiek a striekačky so zataveným koncom nájdených na tejto izbe, ktorú mal prenajatú poškodený potvrdzuje, že poškodený manipuloval s drogami a užíval ich. O tom svedčí aj jeho stav a obsah telefonických rozhovorov s políciou a taktiež aj jeho výpovede. Z týchto dôkazov vyplýva, že poškodený po odchode obžalovaných z izby hľadal svoju peňaženku a keď ju nenašiel, tak cez pracovníčku vrátnice oznamoval na políciu odcudzenie peňaženky s peniazmi a dokladmi. Počas jeho prítomnosti na vrátnici mu vypadla z vrecka tabletky a svedkyňa sa domnievala, že je to droga. Na izbe boli vykonávané úkony polície v súvislosti s odcudzením peňaženky a pri týchto úkonoch boli nájdené tabletky a striekačka. Z výpovedí poškodeného je ďalej preukázané, že pred svedkyňou na vrátnici a ani pri úkonoch policajtov na izbe neuvádzal konanie obžalovaných, hrozbu násillia, užitie tabletky, ale iba odcudzenie peňaženky s dokladmi. Preukázaná prítomnosť omamných a psychotropných látok v organizme obžalovaných aj poškodeného vyplýva zo znaleckého posudku z februára 2012, nie je dôkazom, že obžalovaní boli pod vplyvom týchto látok aj 26.11.2011 i keď tvrdili, že na izbe s poškodeným si zafajčili marihuanu. Opakované hospitalizácie poškodeného v psychiatrických nemocniciach sú preukázané správami v spise. Výpovede vypočutých svedkov potvrdzujú stav poškodeného a jeho konanie pri stretnutiach a komunikácií s mládežou, no neobsahujú dôkazy o trestnej činnosti, ktorá je predmetom trestného stíhania. Vyhodnotením dôkazov súd prvého stupňa dospel k záveru, že táto trestná činnosť nie je jednoznačne a bez pochybností preukázaná, samotná výpoveď poškodeného nepostačuje na vyvodenie záveru, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní. Iné dôkazy neboli preukázané a preto okresný súd oboch obžalovaných oslobodil podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku a súčasne odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces v zmysle § 288 ods. 3 Trestného poriadku.

Poukazujúc na hore uvedené dôkazy a ich hodnotenie odvolací súd sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že výsledky dokazovania jednoznačne a nespochybniteľne nepreukázali konanie obžalovaným tak, ako im to kládla obžaloba za vinu. Krajský súd považoval rozhodnutie prvostupňového súdu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku za zákonné a správne.

Ani krajský súd po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich možných dôkazov a na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemôže spoľahlivo (teda bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že skutky, tak ako sú uvedené v obžalobe, sa stali. Zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Nie je totiž povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Krajský súd ďalej považuje za potrebné uviesť, že skutočnosti uvádzané prokurátorom nepostačujú na to, aby mohli byť obžalovaní uznaní za vinných zo žalovaných skutkov. Vykonané dôkazy totiž vylučujú spoľahlivý záver o vine obžalovaných a ďalšie dokazovanie vo vzťahu k dokazovaným skutočnostiam po uplynutí doby bezmála 11 rokov už nie je možné vykonať. Vo veci boli vykonané všetky dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu, ale tieto nestačili pre uznanie viny obžalovaných a nie je možné vykonať iné dôkazy za účelom vyvrátiť dôvodné pochybnosti.

K jednotlivým odvolacím námietkam prokurátora krajský súd poukazuje na vyššie rozvedené právne úvahy okresného súdu, s ktorými sa stotožnil pri preskúmaní jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov, odvolací súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na základe štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby obžalovaní konali takým spôsobom, ako im to kládla obžaloba za vinu. Podstatou podaného odvolania je totiž snaha prokurátora dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciách požiadavky strany obžaloby dospel k odlišným skutkovým záverom, než aké urobili prvostupňový súd. Je ale potrebné konštatovať, že skutkový stav bol okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bolo vo veci aj zákonne rozhodnuté.

Zásada náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. totiž vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o pravdepodobnosť. Za zistenie skutočného stavu vecí preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo opačného záveru. Nie je ani dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku skutočnosť, že prokurátor na základe svojho presvedčenia poukazuje na možnosť hodnotenia tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Aj keby prichádzali do úvahy dva či viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného, a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie nevinoty, ktorý vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného. V uvedenom smere je nutné stotožniť sa s postupom súdu prvého stupňa, nakoľko výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a tento je trestným činom. Pokiaľ neexistuje ucelená reťaz dôkazov, tak priamych ako aj nepriamych pre vyslovenie bezpečného záveru, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania je trestným činom a ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, je nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo.

Na tomto mieste odvolací súd konštatuje, že stranu obžaloby nebolo žiadnym z vykonaných dôkazov bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že to boli práve obžalovaní, ktorí si mali jednak neoprávnene zadovážiť a aj prechovávať po akúkoľvek dobu 3 ks tabletiiek s obsahom viac ako 30 mg mCPP (meta-Chlórfenylpiperazín) a následne pod hrozbou násillia a so zbraňou (slzotvorným sprejom) donútiť poškodeného E. F., aby užil jednu z týchto tabletiiek. Krajský súd k vyššie uvedenému prítom dodáva, že obžalovaných má z trestnej činnosti usvedčovať len poškodený svedok E. F., pričom jeho výpovede obsahujú množstvo rozporov a nejasností, na ktoré poukázal už aj prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Zo zabezpečených dôkazov je zrejmé, čo vyplýva z výpovedí samotného poškodeného, že v rozhodnom čase, keď sa zdržiaval v meste L., počas viacerých dní mal užívať sústavne pervitín (a aj marihuanu), ktorý mu mali vraj zabezpečovať jednak obžalovaní, ako aj iné osoby (napr. N., osoba pod prezývku E. a pod.). O konzumácii omamných látok poškodeným F. svedčí skriningové vyšetrenie jeho moču, v ktorom bola potvrdená prítomnosť stôp kyseliny 11-nor-THC-9- karboxylovej (metabolit THC- účinná látka konope, resp. hašiša), prítomnosť stôp metamfetamínu a jeho metabolitu amfetamínu a prítomnosť stôp mCPP (meta-Chlórfenylpiperazín). Z jeho výsluchov tiež vyplýva, že poškodený volal dňa 26.11.2011 o 04.39 hod., 04.45 hod. a 05.14 hod. na telefónne číslo polície 158, kde uvádza, že bol feťákmi neskutočne naučený na fet a teraz ho zradili, teraz mu ho nechcú predať, že majú poslať hliadku do Spišskej Soboty, kde sa ma nachádzať pán O. na čiernom aute, nevie, myslí BMW staršieho typu, a on je vlastne centrom fetu v Poprade. Pri opakovanom telefonáte (o 05.14) telefonuje, že je to zase on, sfetovaný F.. Z úradného záznamu spísaného dňa 26.11.2011 o 05.30 hod. na Stálej službe OO PZ Poprad je zrejmé, že sa tam dostavil poškodený a hovoril o O. s čiernym BMW, ktorý má vozit pervitín z Trnavy do Popradu. Spolu s ním idú na drogách aj ďalšie osoby a to L. „L.“ L., A. B. a L. P. a žiada, aby sa polícia začala zaujímať o drogovú činnosť týchto osôb, lebo mu zničili jeho zdravie ako aj súkromný život. Samotný poškodený pri podávaní trestného oznámenia dňa 26.11.2011 o 16.45 hodiny uvádza, že bol nahnevaný na B., lebo mu nedoniesol drogu, pričom je zrejmé, že v čase jeho podávania bol jednoznačne pod vplyvom omamných látok, čo vyplýva z orientačnej skúšky testerom NARK II 05 zo dňa 26.11.2011 o 19.30 hod. (viď. čl 277), tak aj z toxikologického vyšetrenia jeho moču odobratého poškodenému dňa 26.11.2011 o 23.45 hodiny (viď. čl 174). Poškodený pri svojom výsluchu konanom dňa 28.11.2011 v čase od 08.45 hod do 11.00 hod, okrem iného tvrdí, že B. povedal D. „daj mu to

zožrat^m, načo tento vstal (v čase keď už boli na izbe poškodeného v ubytovni), zo stolíka pod oknom vzal jednu z troch tabletiiek a prišiel k nemu. V tom čase mu pri očiach B. držal kaser. D. mu podal tabletku, on ju vzal do úst a časť z nej odhrýzol a prehltnol ju. On vlastne plnil požiadavky B.. On sa mu nijako nevyhrážal, len držal mu pred očami kaser. Poškodený sa bál, že mu ho môže nastriekať do očí. B. ho nijakým spôsobom nenútil, aby zjedol uvedenú tabletku. Ani D. ho nenútil. On nijako neoponoval. Nevie si vysvetliť, prečo mal strach z nich dvoch. V minulosti sa mu nikdy nevyhrážali, neublížovali mu. Je možné, že zle zareagoval, lebo bol ešte pod vplyvom alkoholu alebo drog a keď držal B. v ruke jeho kaser, mal z neho strach. Dnes by už reagoval inak. Naproti tomu pri svojom výsluchu konanom dňa 26.11.2011 poškodený tvrdí, že mal niekto vybrať tabletku a C. pristúpil k nemu a podať mu ju, nakoľko mu to A. prikázal. Taktiež pri výsluchu zo dňa 22.11.2012 (viď čl. 346) už tvrdí, že povedal obžalovaným, že to nechce (tabletku), ale keď mu dali ju do ruky a držal B. kaser pred ním, on v panike vlastne uposlúchol a tabletku užil. Vychádzajúc z rozporov vo výpovediach poškodeného neobstojí tvrdenie prokurátora o tom, že svedok vypovedá od začiatku rovnako v podstatných okolnostiach. Je potrebné súhlasiť, že pre odstup času ťažko predpokladať, že si svedok bude presne pamätať okolnosti celého deja, avšak tento svedok vo svojich neskorších výpovediach modifikuje skutkový dej a uvádza naopak podrobnejšie detaily trestnej činnosti.

K zmieňovanému znaleckému posudku z odvetvia psychiatria a odboru psychológia je potrebné uviesť, že samotní znalci konštatovali, že poškodený sa v tom čase nachádzal v stave intoxikácie psychotropnou látkou v dôsledku čoho mohol u neho dôjsť k určitým nepresnostiam v precipovaní reálneho diania okolo neho a k vystupňovanej paranoidite – podozrievačnosti a vzťahovačnosti, ako aj vystupňovanému pocitu ohrozenia zo strany okolia, ktoré je pri užití bludivých amínov pomerne časté. Z uvedeného potom rezultuje, že schopnosť správne vnímať, zapamätať si a neskôr reprodukovať prežité udalosti u poškodeného, v inkriminovanej dobe, boli narušené. Ak boli v inkriminovanej dobe u poškodeného prítomné tieto symptómy, nemožno potom vylúčiť ani prítomnosť konfabulácii. Krajský súd vychádzajúc z predloženého spisového materiálu berúc do úvahy množstvo, druh a účinky omamných látok užívaných poškodeným v rozhodnom období dospel k záveru, že tieto mohli mať významné účinky na schopnosť poškodeného správne vnímať, zapamätať si a neskôr reprodukovať prežité udalosti a ním učené výpovede s najväčšou pravdepodobnosťou nemusia byť vierohodné (validné).

K namietanej absencii motívu poškodeného odvolací súd poukazuje na jeho výpovede, v ktorých tvrdí, že drogy mu v tom čase mali dodávať aj obaja obžalovaní, pričom kritického dňa mu nikto nechcel doniesť a bol aj preto nahnevaný na obžalovaného B., čo napokon vyústilo až do situácie, že viackrát telefonoval skoro ráno 26.11.2011 na políciu ohľadne toho, že chcel oznámiť mená ľudí, ktorí zadovážujú drogy, pričom tam aj osobne došiel, kedy ale len tvrdil, že B. aj s inými osobami drogy s nim užívali, nehovorí nič o predaji drog Klocka jemu. Ani to mu ale nebránilo sa neskôr stretnúť s obžalovanými v herni, pričom na začiatku vyčítal obv. D., prečo prišiel aj s B. piť s nimi kávu (poškodený požíval aj alkohol - víno a 2 slivovice) a následne sa s nimi presunúť do jeho ubytovacieho zariadenia. Nemožno preto vylúčiť, že dôvodom jeho výpovede bola zlosť za možné nedodanie drog, či údajnej krádeže peňaženky s hotovosťou 180,- eur práve obžalovanými, kedy aj z jeho telefonických oznámení na políciu dňa 26.11.2011 o 12.39 hod. či 12.59 hod. má vyplývať akési donútenie (nevedno či donúteniu poškodeného prísť na ubytovňu, vzatiu drogy alebo niečoho iného), bez jej bližšej špecifikácie a to aj napriek viacerým otázkam operátora, čo vyvoláva celkovú pochybnosť a zmätočnosť neskoršieho prejavu poškodeného, ktorý bol v tom čase nepochybne pod vplyvom drog.

Za takejto dôkaznej situácie preto vo veci existuje len výpoveď poškodeného, ktorú možno, na základe vyššie uvedeného, považovať za nehodnovnú a výpovede obžalovaných, ktorí tvrdia opak toho, čo uvádzal poškodený ohľadne jeho donútenia užiť omamnú látku. Krajský súd je preto toho názoru, že bolo na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech). Táto prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok prokurátora vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.

jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.